

подправки и отъ много-много цветя, посипани съ златна пудра. Цветя покриваха масите, чудно-хубавия мраморенъ подъ и разкошните пурпурни легла, и се сипаха отъ потона изъ голема златовезена мрежа, която беше простръната високо надъ пируващите.

Черни и бели роби — нумидийци, гърци, партяни, сирийци, славяни — сновеха назадъ-напредъ, като донасяха все нови и нови блюда и големи стомни съ вино. Поднасяха и риба въ медъ, и месо отъ диви свини въ лютъ сосъ, и езици отъ славей приготвени съ копъръ, и особени ястиета, които докарватъ жаждата, и други, които причиняватъ повръщане, очистватъ бърже стомаха и го правятъ способенъ да продължава да изпитва нови наслаждения отъ яденето. Цели планини отъ редки овощия въ сребърни и златни вази отражаваха всички шарки на джгата.

Пишуващите бяха упоени и преситени. Търсиха нови наслаждения, но вече не можеха да приематъ нищо. Военачалниците и сенаторите събраха пурпурните си тоги, разкопчаха цветните си туники и безпомощни лежаха предъ разкошните маси. Жени-търсиха полуразголиха и съ блуждаещи усмивки пиеха насила гъстото смирненско вино, пурпурно като човешка кръв и разпалващо въ кръвта страсть.

Кесарътъ даде знакъ, и въ залата влезоха музиканти, танцьори и танцьорки — хубави и страстни мургави танцьорки, облечени въ прозрачни и слабо скриващи тѣлата имъ хитони. Разнесоха се рѣзки и дразнещи слуха звуци отъ цитри и китари и въ междините срѣдъ масите се понесоха въ диви танци мѫже и жени, свѣтнали въ шарени облѣкли и златни украшения. Сякашъ вихъръ отъ шарки и голи тѣла обви цѣлата зала и заплашваше да отнесе отъ тука нѣкѫде въ бездѣнно битие и сенаторите и полупияните знатни жени, и самия кесаръ . . .

Но за преситените пишуващи дори този безуменъ и страстенъ танцъ на корибантите* имъ се видѣ нѣщо безвкусенъ и отекчителенъ. Тогава кесарътъ заповѣда да доведатъ фокусниците и актьорите.

Появиха се магьосници, които гълтатъ огнь и превръщатъ чашите съ вино въ гължби, а розово копче — въ цѣвнало разкошно цвете. Но гостите гледаха тия чудеса безъ никакъвъ интересъ. Тѣ съ ги виждали досега много пѫти.

— Това може да забавлява само деца! — премърмори единъ царедворецъ.

— И то най-мъничките, и при туй отъ провинцията, — до-

*) Фригийски жреци, които на планината Диндимъ изпълнявали мистерии въ честь на Майката на божествъ.